

“Mirada i gest. 50 artistes. 1977-2007”

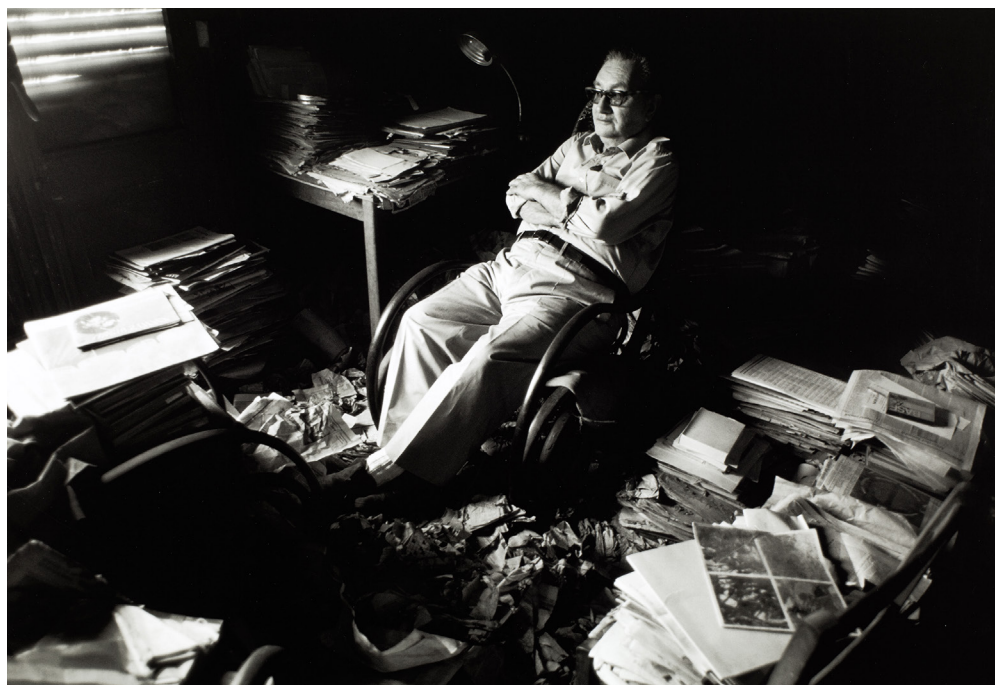
*Palau Solterra de la Fundació Vila Casas
Torroella de Montgrí
Fins al 20 de maig del 2018*

La Fundació Vila Casas presenta al Palau Solterra *Mirada i gest. 50 artistes. 1977-2007*, una exposició que ens permet descobrir el diàleg que s'estableix entre les fotografies de Jordi Belver, i els textos de Daniel Giralt-Miracle. L'origen de la col·laboració entre crític i fotògraf es remunta al 1977, quan una publicació alemanya els va encomanar un text sobre Dalí. Des de llavors, el material ara exhibit de Giralt-Miracle i Belver suposa un important repàs dels artistes més rellevants de l'últim quart del segle XX i principis del XXI.

Imatge i paraula componen un relat compacte i sense fissures. Les dues disciplines es fusionen per retratar l'essència i el món creatiu d'artistes com Dalí, Tàpies, Miró, Chillida, Brossa, Subirachs, Barceló, Guinovart, Cuixart i Perejaume, entre d'altres. L'acurat equilibri entre les fotografies de Belver i els textos de Giralt-Miracle ens ofereix una mirada sincera i propera als personatges retratats. Aquesta conjunció ens dona no només l'essència de cada artista sinó “una altra extensió: el reflex dels mateixos autors”, com indica la comissària de la mostra, Glòria Bosch.

Les fotografies, fetes al llarg de trenta anys, suposen una col·lecció de retrats i un diàleg testimonial basat en la diferència i la multiplicitat. El llenguatge fotogràfic i el literari es complementen per desvetllar allò inigualable i únic dels retratats.

La fotografia abandona el seu mandat de memòria i esdevé un mitjà de comunicació independent. La fotografia no serveix per recordar, per ser un *souvenir* congelat d'un moment. Els retrats fotogràfics de Belver busquen explicar quelcom que va més enllà de la realitat sensible que la càmera pot

*Joan Brossa. Barcelona,
1986. Jordi Belver.*

captar. La fotografia es deslliga de qual-sevol transposició literal de la realitat i esdevé un llenguatge amb una capacitat narrativa pròpia.

És d'aquesta manera com els retrats de Belver articulen un relat que corre paral·lel i es veuen recolzats en els textos de Giralt-Miracle. Segons Giralt-Miracle, la tasca realitzada per Belver “és el substantiu, i els textos, l'adjectiu”. Les fotografies són “fruit d'una immersió en el món creatiu de cadascun d'ells” i els textos que acompanyen no són “ni un comentari crític, ni una definició de diccionari, ni un article periodístic, ni un text poètic. Són una petita síntesi de l'essència del personatge en el seu món”.

De la mateixa manera que les paraules de

Giralt-Miracle mesuren amb exactitud uns trets que sintetitzen actituds tan diverses com la manera de fer de cadascú, les imatges actuen com un radar que explora emocions, actituds, fons i els contextos amb una extraordinària capacitat per arquitecturar el gest i la forma més enllà de la mirada.

La mestria d'aquesta col·lecció de retrats està en la construcció d'un espai, que des de la mirada i el gest ens evoca directament el personatge retratat i la seva humanitat. Captar el gest i la reflexió de l'artista en aquell instant fugisser en què l'artista s'esvaeix i deixa veure, durant un instant, la persona. **Beatriz Garcia Moreno**